

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Til hr. J.K. Hansen og til hr. Peter Duetoft: I statsministerens tiltrædelsesredegørelse i Folketinget den 2. februar blev det sagt, at det er regeringens mål, at der i de næste 3-5 år bliver fremrykket investeringer i infrastrukturen i størrelsesordenen 10-15 mia. kr. Nu oplever vi, at man ikke fremrykker investeringerne, men udsætter dem, og det er netop det, vi angriber.

I øvrigt står der følgende angående hovedlandevejsnettet i trafikplanen:

»Det er regeringens vurdering, at det danske hovedlandevejsnet generelt er veludbygget med et højt serviceniveau. Den primære opgave må derfor på sigt være at vedligeholde og forbedre det eksisterende hovedlandevejsnet. Investeringerne på hovedlandevejsnettet frem mod år 2005 må således i højere grad rettes mod at fastholde den høje standard, nettet allerede generelt set har, samt mod at højne nettets sikkerheds- og miljømæssige standard. Nyinvesteringer på hovedlandevejsnettet ud over de allerede igangsatte projekter bør ske med særlig vægt på at løse problemerne med gennemfartstrafik i byerne samt løsning af flaskehalsproblemer.«

Med andre ord: De løfter, der er givet, og de aftaler, der måtte være indgået om konkrete motorvejsprojekter – og det fremgår i øvrigt også andetsteds i trafikplanen – udsættes nu, og vi aner ikke, hvad der kommer i stedet. Men der kommer i hvert fald ikke noget konkret til arbejdsløshedsbekæmpelse.

Til hr. Peter Duetoft har jeg kun den bemærkning, at jeg synes, hr. Peter Duetoft skulle læse hr. Bilgrav-Nielsens trafikpolitiske udtalelser i går om, at nu kom den grønne trafikplan.

Planen viser tydeligt, at vi ikke længere satser blindt på store motorvejsprojekter. Med den nye, grønne trafikplan er endnu et af de radikale mål med regeringsdeltagelsen nået. Det er det, jeg henviser til.

Svend Heiselberg (V):

Jeg beklager selvfølgelig, at jeg har givet anledning til en trafikpolitisk debat her i Tinget i dag. Det var bestemt ikke meningen; men modsat synes jeg måske, at det var udmærket, at vi alligevel fik den. Nu fik vi måske ligesom sat nogle ting på plads, sådan at vi får fastholdt

de nordjyske trafikinvesteringer, som vi tidligere har været enige om.

Men det er vel helt naturligt, at man bruger finanslovdebatten som en slags status over det år, der snart er gået med den socialdemokratiske ledede regering – netop fordi resultatet afspejler sig i finansloven – og man går vel ingen for nær ved at sige, at regeringen i det første år ikke har været heldig med at forvalte sit pund på en god måde.

Aldrig i historien har Danmark haft så stor en arbejdsløshed. Folk i deres bedste alder – ja, allerede fra de er 50 – får tilbud om at gå på pension, fordi den socialdemokratiske ledede regering har en ideologi, der lægger en bremse på al udvikling inden for dansk erhvervsliv. Ja, selv den enkelte borger er skræmt fra at investere og sætte ting i gang.

Det er en udvikling, der er taget til, selv om Danmark har været med i den kreds af lande i Europa, der har kunnet sætte renten ned.

Forudsætningerne er blevet serveret på et sølvfad af den tidligere regering. Disse forudsætninger er i dette år, vi snart går ud af, det år, hvor vi har haft en socialdemokratisk ledet regering, sat til.

Næsten aldrig før har vi haft et så stort underskud på de offentlige budgetter, og det bliver formentlig langt større næste år. En arbejdsløshed på 350.000 og 44 pct. af befolkningen over 18 år sendt på overførselsindkomst – vi er en gældsats nation!

Uagtet dette har Danmark en helt speciel minister, hvis opgave er at rejse rundt i verden og dele den ene milliard ud efter den anden, ofte til tvivlsomme projekter, en flottenhejmer, der til syvende og sidst også belaster danske virksomheder, fordi pengene jo skal hentes et eller andet sted fra.

Og så gennemførte den socialdemokratiske ledede regering en lang række tiltag, der belaster erhvervslivet, eksempelvis en CO₂-afgift – noget, som andre lande ikke har gennemført, men som her i Danmark har sendt mange tusinde ud i arbejdsløshed.

Man har gennemført en bruttoskat, der vil komme til at belaste dansk produktion, og en ekstrabeskatning af al opsparing.

Man har forringet rentefradraget betydeligt, afskaffet ulandslempelsen, begrænset varelagernedskrivninger, indført ekstra afgift på store varebiler, beskatning af goodwill og afvik-